

BILAG B2

Jais Nørgaard: ”Forsker om vores mobiladfærd: De fraværende er nærværende et andet sted”.

DR 23.8.2016. Uddrag.

Når dine venner eller familie tjekker en besked, lige så snart den bipper ind på telefonen, eller sidder og bladrer på skærmen med tommelfingeren, så er der ikke tale om, at de er fraværende. De er faktisk nærværende - bare ikke med dig. Det mener erhvervsforsker ved CBS Søren Schultz Hansen, der i ni år har studeret de ’digitalt indfødte’, den generation, der er vokset op med mobiltelefoner og sociale medier.

”Når jeg beskriver de digitalt indfødte, så ser jeg en generation, som simpelthen dyrker en anden form for nærvær, et nærvær der udspiller sig i tid i stedet for i rum.” Søren Schultz Hansen mener ikke, det er rigtigt at fokusere på nærvær og fravær, når man taler om danskernes mobiladfærd.

For der er i virkeligheden tale om to forskellige typer af nærvær, siger han.

”Der er i virkeligheden to verdener, der støder sammen. En verden, der dyrker tilstedeværelse og en verden, der dyrker det, som jeg i mine studier vælger at kalde til-tideværelse”, siger han. Mobiltelefonen har gjort os uafhængige af rum, så man ikke behøver at være fysisk sammen for at være sammen. Til gengæld er vi i stedet blevet mere afhængige af tid. Det er nærmest uhøfligt ikke at svare på en besked fra sociale medier eller sms lige så snart, man har modtaget den.

”Så dem, der sender en sms, de ved jo udmærket godt, at modtageren har ’hørt’ min besked. Det vil sige, at hvis man ikke svarer med det samme, altså hvis man ikke dyrker nærvær i tid, så er det fordi, jeg bliver nedprioriteret, og så er jeg blevet ignoreret med vilje”, siger Søren Schultz Hansen.

Han medgiver, at det kan virke enormt irriterende, hvis man sidder over for en person, der hele tiden svarer på beskeder, mens man taler sammen. Men det er lige så skrækkeligt irriterende i virkeligheden for dem, der dyrker nærvær i tid, hvis man prioriterer nærværet i rum, siger han.

”De to typer nærvær stiller os over for et dilemma, for i det øjeblik mobilen vibrerer, skal vi beslutte os for, hvem vi nedprioriterer – den person, vi sidder overfor, eller den person, der prøver at kontakte os gennem mobilen. Hvis man bare tænker, at det her er et spørgsmål om nærvær, så har man i virkeligheden bare valgt nærvær i rum over nærvær i tid, og så har man ikke forstået, hvad det er for et helt grundlæggende dilemma”, siger Søren Schultz Hansen.